

Сладко, мило орѣхче,
Какъ си сега братче?
Кой си братя не слуша,
Често зло си паша.

Наистина тази пѣсенъ била весела за червейчето, но за орѣхчето била като надгробна пѣсенъ. Всекиго Богъ да пази отъ такъвъ другарси животъ.

Искърски проломъ.

Желаяхъ отдавна да видя прочутия *Искърски проломъ* (дефиле). За него бѣхъ челъ и слушалъ да се разказватъ чудни работи, че неговитъ хубости омайвали пѣтника. „Идете вижте, що ни е надарила природата; не губете врѣме, а се насладете отъ този прѣлестенъ кѣтъ на България!“ . . . така дума всеки, който е миналъ прѣзъ него.

Пѣтувахъ прѣзъ мѣсецъ августъ. Недѣленъ день бѣ. На Софийската гара имаше много хора. Всеки бързаше да си извади билетъ за пѣтуване.

Звънецътъ удари и всички пѣтници се качиха въ трена. Слѣдъ нѣколко минути тренътъ бавно, бавно изкочи отъ гарата и потегли на сѣверъ. Пѣтувахме изъ равното софийско поле. Чудна гледка се открива отъ срѣдата на това поле! . . . На югъ величествено се издига Витоша